

Μιά ἄλλη πλευρά τοῦ Τριωδίου στό σήμερα

(ἀπό ὁμιλία τοῦ π.Σαράντη Σαράντου)

Τριώδιο **σημαίνει** πορεία πρὸς τὸ Θεῖο πάθος.

Τὸ ἀνθρώπινο πάθος φθάνει σέ ὀριακές καταστάσεις · τότε ὅμως παρηγορεῖ ἡ Θεία Χάρη.

Δέν εἶναι δυνατόν νά προσεγγίσει μόνος του ὁ ἄνθρωπος τὸ θεανθρώπινο πάθος. Π.χ. ὁ γκουρού βασίζεται στὸν ἑαυτό του, στὶς αἰσθήσεις του · γι'αὐτό καὶ δέν πλησιάζει τὸν Θεό.

Στὴν Δύση ἔχουμε ἔντονη συναισθηματικὴ ἐκστατικὴ κατάσταση συμμετοχῆς στό θεανθρώπινο πάθος· ἀνύπαρκτο τὸ ἐκκλησιολογικὸ βίωμα.

Τὸ Τριώδιο εἶναι ἡ τελειότερη κοινωνιολογία· κύρια **χαρακτηριστικά** του ἡ νηστεία, ἡ ἐγκράτεια ἢ ἐλεημοσύνη, ἡ συγχωρητικότητα, τὸ ἀκατάκριτο.

Μεγάλῃ Ἑβδομάδα: σημαίνει ὑπέρβαση τοῦ προσωπικοῦ μας πάθους καὶ συμμετοχὴ στό πάθος τοῦ Κυρίου. Δέν εἶναι ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάδα γεμάτη πένθος καὶ λύπη συναισθηματικὴ.

Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: "Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται" ... σημαίνει τὴν σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Χριστό.

Μεγάλῃ Δευτέρῃ: ἡ στέρηση τῆς ἡδονῆς στὴν ὁποία ὑπεβλήθη ὁ Ἰωσήφ ἀποτελέσει τὴν δυνατότητα τῆς ἐπικοινωνίας μὲ τὸν Θεό.

Μεγάλῃ Τρίτῃ: οἱ Δέκα Παρθένες ἀποτελοῦν τύπο τῆς Ἐκκλησίας (Ζηλωτές καὶ ἀδιάφοροι.)

Μεγάλῃ Τετάρτῃ: ἀντὶ γιὰ Τριώδιο πλήρης κανῶν ὄχι λιτότητα στὰ τροπάρια. Τὸ μυστήριό τοῦ Εὐχελαίου συγχωρεῖ ὅσα ξεχνάμε στὴν ἐξομολόγησή· δέν τὴν καταλύει.

Μεγάλῃ Πέμπτῃ: ἓνα διαρκές "σήμεραν"· ἡ Θεία Εὐχαριστία ἔγινε μόνο μιὰ φορά κι ἔμεις προσπαθοῦμε νά ἐνεργοποιήσουμε τὴν ἀνάμνηση αὐτοῦ τοῦ γεγονότος.

Ἀκολουθία τῶν παθῶν: ποικιλία ἤχων, ἀντιφώνων, δόξαστικῶν, μακαρισμῶν, κανόνων, αἰνῶν, ἀποστίχων, ὥστε νά ὑπερβαίνεται ὁ κόπος ἀπὸ τὸν μακρὸ χρόνο τῆς ἀκολουθίας ἀλλὰ καὶ φεύγοντας νά μὴν βαρυβογγᾶμε γιὰ τυχόν μονοτονία. Ἀκόμα καὶ ἡ **Μεγάλῃ Παρασκευῇ** δέν ἔχει βαρὺ λυπητερό χαρακτήρα. Στὸν ἐσπερινὸ τῆς ἀποκαδηλώσεως ἔχουμε προτυπώσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. **Στὴν εἰκόνα τῆς σταυρώσεως** ὁ Χριστὸς βρίσκεται ἀκριβῶς σὲ σχῆμα σταυροῦ, ὄχι γερμένος σάν ὁποιοδήποτε πτώμα· ἡ θεότητα κρατᾷ τὸν ἄνθρωπο.

Μεγάλο Σάββατο: ὄρθρος , ἐπιτάφιος, ἐγκώμια , ὄχι ρυθμός θρήνου ἀλλά θαυμασμός τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεό· πλέκεται στίχος καὶ ἐγκώμιο, δηλαδὴ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη ἀντίστοιχα , ἐκφράζοντας ὁλόκληρη τὴν εὐσέβεια παλαιοῦ καὶ νέου ἀνθρώπου.